

Daniels Bog - Nummer et hundrede og femoghalvfems

Vejen til søndagsloven: Trumps rolle og den profetiske udfoldelse i Daniel 11

Jeff Pippenger
2024-04-25

Den skjulte historie i vers fyrre indeholder rækken af seks præsidenter fra endetidens begyndelse i 1989 og frem til 2020, da Biden, den syvende præsident, stjal præsidentembedet. 2020 markerer begyndelsen på en skjult historie, fra dette tidspunkt og frem til „Alexander den Store“, som repræsenterer det tidspunkt, hvor bibelprofetiens syvende rige bliver oprettet ved den snart kommende søndagslov. Disse ti konger bliver straks enige om at give deres syvende rige til det ottende rige, som er af de syv — den pavelige magt. Denne skjulte historie begynder med den syvende præsident og ender med det syvende rige.

Når historien viser, at der mellem Xerxes, som repræsenterer den rige konge, der ophidser Grækenland, og Alexander den Store var otte persiske konger, finder vi, at den skjulte historie mellem slutningen af vers to og vers tre fremstiller dyrets billedes prøvetid ved tallet otte. Dyrets billede i De Forenede Stater er fuldt oprettet, når søndagsloven håndhæves, og på det tidspunkt kommer det syvende og derefter det ottende rige. De otte persiske konger ender med Alexander den Store, så tallet otte markerer dyrets billedes prøvetid, som afsluttes ved søndagsloven.

Versene ti til femten oplyser os om, at dyrets billedes prøvetid var det tredje af tre vejmærker, fremstillet ved makkabæernes historie, og at det tredje vejmærke var en tidsperiode, der begyndte i 161 f.Kr. og endte i 158 f.Kr. Denne periode fulgte efter det første vejmærke i 167 f.Kr., som identificerede begyndelsen på makkabæropstanden i Modein, en by hvis navn betyder „at protestere“. 164 f.Kr. fulgte efter denne protest i Modein og identificerede den anden indvielse af det andet tempel. 164 f.Kr. identificerer Donald Trumps anden indsættelse som den ottende præsident siden Reagan i 1989, som er af de syv. Hans indsættelse den 20. januar 2025 blev fremstillet ved 164 f.Kr. og genindvielsesceremonien, som frembragte det sataniske mirakel, der omfatter to henvisninger til, at de otte er af de syv.

Derfor repræsenterer de otte persiske konger historien om jødernes forbund med Rom fra 161 f.Kr. til 158 f.Kr., og derved tilvejebringer de et andet vidnesbyrd om dyrets billedes prøvetid, som følger efter Trumps indsættelse i 2025. Vers to går videre til det stjalne valg i 2020, hvor det ender, indtil det historiske vidnesbyrd om de otte persiske konger anvendes, og de finder deres anvendelse efter Trumps anden indsættelse. Når de otte persiske konger først er lagt ind over historien mellem vers to og tre, er der stadig en skjult periode fra Bidens indsættelse til Trumps anden indsættelse.

Den skjulte historie identificeres i Åbenbaringen kapitel elleve, hvor ateismens dyr dræber de to vidner i 2020. Derefter, efter tre og en halv symbolske dage, stiger Mikael ned for at oprejse de to vidner. En „oprejt“ Trump indledte sin tredje præsidentkampagne den 15. november 2022, og en

oprejst „røst i ørkenen“ begyndte at kalde de hundrede og fireogfyrre tusind ved udgangen af juli 2023.

Vers ti, elleve og tolv i Daniels bog, kapitel elleve, identificerer den ukrainske krig, som begyndte i 2014 og vil ende med en russisk sejr, efterfulgt af sammenbruddet af den nuværende russiske konføderation, således som dette er forbilledliggjort ved Sovjetunionens sammenbrud i 1989.

Versene tretten til femten identificerer tre profetiske linjer. Linjen om pavedømmets helbredelse, som begynder, når Tyrus' skøge kommer frem fra sit skjul, er typificeret ved vers fjorten, og dens historiske opfyldelse er 200 f.Kr., da det hedenske Rom trådte ind i den profetiske historie som dit folks røvere, der ophøjer sig selv, men falder.

I de tre vers skildres den profetiske linje af frafalden republikanisme ved Antiochos III's historie, som typificerer Trumps rolle som den ottende præsident, det vil sige en af de syv. Versene identificerer også den profetiske linje af frafalden protestantisme, sådan som den fremstilles ved Makkabæernes historie.

Den sande protestantiske horns profetiske linje, som begyndte som milleritternes filadelfiske bevægelse, og som ender som de hundrede og fireogfyrre tusindes filadelfiske bevægelse, skal også lægges hen over den skjulte historie i vers fyrre. De syv tordener i Åbenbaringen kapitel ti er et symbol på både milleritternes filadelfiske bevægelse og de hundrede og fireogfyrre tusinde. Beseglingen af profetien og åbningen af profetien fuldbyrdes af Kristus, og når Han gør det, fremstiller Han sig selv som Løven af Judas stamme. I kapitel ti råbte den engel, som søster White siger er "ingen ringere end Jesus Kristus", "med høj røst, som når en løve brøler; og da han havde råbt, lod syv tordener deres røster høre."

Kristus, som Løven af Judas stamme, placerede de syv tordener i den profetiske historie omkring år 100, og Han forsegled det straks; for „da de syv tordener havde talt med deres røster,“ var Johannes „ved at skrive; men“ han „hørte en røst fra himlen sige,“ „forsegl det, som de syv tordener har talt, og skriv det ikke.“

Den skjulte historie i vers fyrre bliver nu åbnet af Løven af Judas stamme, og i denne historie er den sande protestantiske horns linje repræsenteret ved de syv tordener. Da stemmen i ørkenen begyndte at råbe i juli 2023, åbnede Løven af Judas stamme endnu en åbenbaring af, hvad „de syv tordener“ repræsenterer.

De syv tordener repræsenterer historien fra den 18. juli 2020, da bevægelsen af de hundrede og fireogfyrre tusind blev dræbt på gaderne, indtil den snart kommende søndagslov. Linjen med de syv tordener identificerer „begivenheder“, som indtræffer i den historie. Den første skuffelse efterfølges af midnatsråbets budskab og derefter af søndagsloven. Når Søster White identificerede de syv tordener enten som den første og den anden engels historie eller som fremtidige begivenheder, identificerede hun i begge fremstillinger, at de repræsenterer „begivenheder“.

Midnatsråbets budskab kan lyde som noget, der ikke er en „begivenhed“, men i milleritternes historie var lejr mødet i Exeter fra 12. til 17. august 1844 en „begivenhed“ med flere tilknyttede enkeltheder forbundet med begivenheden. Alligevel var Midnatsråbets budskabs ankomst til

lejrmodet også en opfyldelse af lignelsen om de ti jomfruer i Matthæus femogtyve.

„Begivenheden“ med lejrmodet i Exeter var en opfyldelse af de syv tordener, men lignelsen om de ti jomfruer omhandler ikke disse begivenheder; den omhandler jomfruernes „erfaring“,

“Lignelsen om de ti jomfruer i Matthæus 25 skildrer også adventfolkets erfaring.” Den store strid, 393.

Ligesom de syv tordener identificerer den parallelle historie for den første og den tredje engels bevægelse, således identificerer lignelsen om de ti jomfruer også de to parallelle historier.

„Jeg bliver ofte henvist til lignelsen om de ti jomfruer, hvoraf fem var kloge og fem tåbelige. Denne lignelse er blevet og vil blive opfyldt til punkt og prikke, for den har en særlig anvendelse på denne tid og er, ligesom den tredje engels budskab, blevet opfyldt og vil fortsat være den nærværende sandhed indtil tidens afslutning.“ Review and Herald, 19. august 1890.

Symbolet på de syv tordener repræsenterer «begivenhederne» i de parallelle historier, og de ti jomfruer repræsenterer «erfaringen» hos de kloge og de tåbelige jomfruer i disse to parallelle historier. Den milleritiske erfaring, indtil 1856, var Filadelfias erfaring, og erfaringen i de hundrede og fireogfyrre tusindes bevægelse var Laodikeas erfaring, indtil kort efter juli 2023. I begge historier vil kloge og tåbelige jomfruer blive åbenbart ved Midnatsråbets budskabs ankomst, for det er da, det vil blive set, hvem der havde forberedelsens olie.

„Kirkens tilstand, som er fremstillet ved de dårlige jomfruer, omtales også som den laodikeiske tilstand.“ Review and Herald, 19. august 1890.

De, som nægter at spise det budskab, som er i hånden på ærkeenglen Michael, der steg ned i slutningen af juli 2023, vil forblive i Laodikeas tilstand, og de, som tager den lille bog og spiser den, vil overgå til Filadelfias tilstand. Laodikeas tilstand repræsenterer et folk eller en person, som Kristus står udenfor, men dog søger adgang til, og Filadelfias tilstand fremstilles som foreningen af guddommelighed med menneskelighed. De syv tordener identificerer „begivenhederne“ i den sande protestantiske horns linje, som er indsat i den skjulte historie i vers fyrre, begyndende den 18. juli 2020 og afsluttende ved søndagsloven.

Lignelsen om de ti jomfruer identificerer den “erfaring”, som tilhører dem, der er kaldet til at være blandt de hundrede og fireogfyrre tusind i netop den samme periode. De “begivenheder”, der identificerer de hundrede og fireogfyrre tusindes historie fra 18. juli 2020 og indtil søndagsloven, og de to klassers “erfaring” under denne historie, ledsages af identificeringen af det arbejde, som var og er tildelt i disse to parallelle historier. Arbejdet fremstilles ved englens i Åbenbaringen fjorten, og milleritternes arbejde blev fremstillet ved den første og den anden engel, og de hundrede og fireogfyrre tusindes arbejde fremstilles ved den tredje engel.

„Jeg har haft dyrebare anledninger til at opnå en erfaring. Jeg har haft erfaring i den første, den anden og den tredje engels budskaber. Englens fremstilles som flyvende midt på himlen, idet de forkynner verden et advarselsbudskab og har direkte betydning for de mennesker, der lever i de sidste dage af denne jords historie. Ingen hører disse engles røst, for de er et symbol, som repræsenterer Guds folk, der arbejder i harmoni med himmelens univers. Mænd og kvinder,

oplyst af Guds Ånd og helliget ved sandheden, forkynder de tre budskaber i deres rækkefølge.” Life Sketches, 429.

Det værk, som blev givet til Guds sidste dages folk den 11. september 2001 ved begyndelsen af beseglingstiden, bliver igen givet til Guds sidste dages folk ved slutningen af beseglingstiden, da Mikael steg ned i juli 2023.

„Johannes så ,en anden engel komme ned fra himlen med stor magt; og hele jorden blev oplyst af hans herlighed.’ Åbenbaringen 18:1. Dette værk er Guds folks røst, idet de forkynder et advarselsbudskab til verden.“ The 1888 Materials, 926.

Ligesom det forholder sig med de „begivenheder“, der fremstilles ved de syv tordener, og den „erfaring“, der fremstilles ved de ti jomfruer, repræsenterer de tre engles værk to parallelle historier.

„Gud har givet budskaberne i Åbenbaringen 14 deres plads i profetiens række, og deres gerning skal ikke ophøre før afslutningen på denne jords historie. Den første og den anden engels budskab er stadig sandhed for denne tid og skal løbe parallelt med dette, som følger. Den tredje engel forkynder sin advarsel med høj røst. ‘Derefter,’ sagde Johannes, ‘så jeg en anden engel stige ned fra himmelen, med stor magt, og jorden blev oplyst af hans herlighed.’ I denne oplysning er lyset fra alle de tre budskaber forenet.“ The 1888 Materials, 804.

I vers tretten til femten i Daniel elleve identificeres det profetiske arbejde hos linjen af frafalden protestantisme (Makkabæerne), frafalden republikanisme (Antiochus III) og Tyrus’ skøge (dit folks røvere). I netop den samme historie identificerer den sande protestantiske horns profetiske linjer, de hundrede og fireogfyrre tusinds linjer, deres arbejde, “erfaring” og de “begivenheder”, som finder sted blandt Guds folk i de sidste dage. Linjen for det sande protestantiske horn fremstilles som de syv tordener, hvilket er den eneste profeti i Johannes’ Åbenbaring, der identificeres som værende forseglet. Lige før nådetiden ophører, kommer befaling fra Løven af Judas stamme, Ham, som forseglede profetien om de syv tordener, om at åbne profetierne i denne bog.

Afbrydelsen af de syv tordeners besegling ved afslutningen af de hundrede og fireogfyrre tusindes beseglingstid, som blev forudskygget ved afbrydelsen af de syv tordeners besegling ved begyndelsen af beseglingstiden, skal anvendes (linje på linje) på den del af Daniels Bog, som vedrører de sidste dage, og denne del er vers fyrres skjulte historie. Når denne afbrydelse af beseglingen er fuldt gennemført, sådan som det fremstilles ved åbningen af det syvende segl, vil Gud udgyde ilden fra sin Helligånd over de hundrede og fireogfyrre tusind, sådan som Han gjorde med disciplene ved pinsen. Pinsen svarer til den snart kommende søndagslov.

„Det er med en inderlig længsel, at jeg ser frem til den tid, da begivenhederne på pinsedagen skal blive gentaget med endnu større kraft end ved den lejlighed. Johannes siger: ‘Jeg så en anden engel komme ned fra himlen, som havde stor magt; og jorden blev oplyst af hans herlighed.’ Da vil folket, ligesom på pinsetiden, høre sandheden forkyndt for sig, enhver på sit eget sprog.

“Gud kan indblæse nyt liv i enhver sjæl, som oprigtigt ønsker at tjene Ham, og kan berøre læberne med en glødende kul fra alteret og få dem til at blive veltalende i Hans pris. Tusinder af røster vil blive gennemtrængt af kraften til at forkynde de vidunderlige sandheder i Guds Ord. Den stammende tunge vil blive løst, og de frygtssomme vil blive gjort stærke til at aflægge et frimodigt vidnesbyrd om sandheden. Må Herren hjælpe sit folk til at rense sjælens tempel for enhver besmittelse og til at bevare en så nær forbindelse med Ham, at de må få del i sildigregnen, når den bliver udgydt.” Review and Herald, 20. juli 1886.

Begyndelsen på beseglingens tid illustrerer afslutningen på beseglingens tid. I begyndelsen blev den sildige regn udgydt i mål, og ved enden bliver den udgydt uden mål. Den engel, som steg ned den 11. september 2001, er den samme engel, som steg ned ved slutningen af juli 2023.

Pinsehistorien begyndte ved Kristi opstandelse, og afslutningen på Pinsens fuldkomne opfyldelse er ved de hundrede og fireogfyrre tusindes opstandelse.

„Kristi handling, da han åndede på sine disciple Helligånden og meddelte dem sin fred, var som nogle få dråber forud for det rige regnskyl, der skulle gives på pinsefestens dag.“ Spirit of Prophecy, bind 3, 243.

Kristus åndede på sine disciple, efter at Han var opstået, umiddelbart efter at Han var steget op til sin Fader. Da Han vendte tilbage fra mødet med sin Fader, viste Han sig for disciplene og åndede på dem nogle „få dråber“, som gik forud for „Pinsens rigelige byger“. De få dråber repræsenterer begyndelsen på beseglingstiden, og de rigelige byger repræsenterer afslutningen. Begyndelsen af beseglingstiden gentages ved enden, og ligesom Kristus åndede på sine disciple ved begyndelsen af pinseperioden, åndede Han på sit sidste-tids-folk ved afslutningen af denne periode.

„De tørre ben må åndes på af Guds Helligånd, for at de kan komme i virksomhed, som ved en opstandelse fra de døde.“ Bible Training School, 1. december 1903.

De to vidners død indbefatter det forhold, at de, som forkyndte Nashvilles falske budskab og den 18. juli 2020, gjorde det som laodikeere. De døde, tørre knoglers opstandelse repræsenterer en overgang fra Laodikeas tilstand, som er en dødens tilstand, til Filadelfias tilstand, som er liv. Ånden, som frembringer opstandelsen og overgangen, er et profetisk budskab.

“Hvilken kraft må vi have fra Gud, for at iskolde hjerter, som kun har en lovisk religion, skal kunne se de bedre ting, som er beredt for dem — Kristus og hans retfærdighed! Et livgivende budskab var nødvendigt for at give liv til de tørre ben.” Manuscript Releases, bind 12, 205.

Tidsrummet mellem Kristi opstandelse var opdelt i to perioder, hvoraf den første var fyrre dage, hvorefter Han fór op, efterfulgt af ti dage forud for pinse. Fyrre er et symbol på ørkenen, ligesom tre og en halv dag eller tolv hundrede og tres år eller dage.

Da Michael steg ned i juli 2023, ophørte de tre og en halv dags død på gaderne, idet Kristus begyndte arbejdet med at forene sin guddommelighed med menneskeligheden blandt de hundrede og fireogfyrre tusind. Dette arbejde blev fremstillet ved de ti dage forud for pinse, hvor synden blev lagt bort, og enhed blandt brødrene blev grundfæstet. Ti repræsenterer en prøvelsesproces, og prøvelsesprocessen endte ved pinse, som repræsenterer søndagsloven.

Netop i den samme historie i vers fyrre, hvor otte persiske konger og historien om forbundet mellem jøderne og Rom repræsenterer prøvelsesprocessen for dyrets billede, fremstilles jomfruernes prøvelsesproces i de ti dage, der leder frem til pinse. Protestantismens og republikanismens frafaldne horn forener sig i den historie for at danne dyrets billede, mens det sande protestantiske horn forener deres menneskelighed med Kristi guddommelighed og derved danner Kristi billede i en proces, der adskiller to klasser af tilbedere.

De historiske begivenheder, som fremstilles som syv tordener, åbenbares i den historie, der fremstilles i Daniel elleve, vers tretten til femten, og tilsammen er de afstemt med den skjulte historie i vers fyrre, som afsluttes ved den forestående søndagslov, hvor prøvetiden for sabbatsholdere ophører.

„Atter lærer disse lignelser, at der ikke skal være nogen prøvetid efter dommen. Når evangeliets værk er fuldendt, følger der straks adskillelsen mellem de gode og de onde, og hver af de to gruppers skæbne er for evigt fastlagt.“ Ord der lever, 123.

Adskillelsen mellem de vise og de dårlige, laodikeerne og filadelfierne eller hveden og ukrudtet udføres af englenerne.

"Lad både rajgræs og hvede vokse sammen indtil høsten. Da er det englenerne, der udfører udskillelsens arbejde." Selected Messages, bog 2, s. 69.

Det budskab, som bliver åbnet lige før nådetiden afsluttes, identificerer Guds folks gerning, sådan som den er fremstillet ved englenerne. Budskabet, som er indeholdt i disse artikler, bliver nu udgivet over hele jorden på mere end tres sprog (tungemål). Dette bliver nu fuldbyrdet lige før nådetiden afsluttes, og det er Guds folks gerning i de sidste dage at frembære dette budskab. Budskabet identificerer de begivenheder, som er fremstillet som syv tordener, og arbejdet med at forstå og frembære budskabet frembringer de kloge jomfruers erfaring.

Vi vil fortsætte dette studie i den næste artikel.

»I nattens syner passerede en særdeles gribende scene forbi mig. Jeg så en vældig ildkugle falde ned iblandt nogle smukke palæer og forårsage deres øjeblikkelige ødelæggelse. Jeg hørte nogen sige: »Vi vidste, at Guds domme var på vej over jorden, men vi vidste ikke, at de ville komme så snart.« Andre sagde med angstfyldte røster: »I vidste det! Hvorfor fortalte I os det da ikke? Vi vidste det ikke.« På alle sider hørte jeg lignende bebrejdende ord blive udtalt.«

»I stor nød vågnede jeg. Jeg faldt i søvn igen, og det forekom mig, at jeg befandt mig i en stor forsamling. En myndighedsperson talte til de tilstedeværende, og foran dem var et verdenskort udbredt. Han sagde, at kortet fremstillede Guds vingård, som måtte dyrkes. Når lyset fra himmelen skinnede på nogen, skulle den pågældende genspejle lyset til andre. Lys skulle tændes mange steder, og fra disse lys skulle atter andre lys tændes.

Ordene blev gentaget: »I er jordens salt; men hvis saltet har mistet sin kraft, hvormed skal det da saltes? Det duer derefter ikke til andet end at kastes ud og trampes ned af mennesker. I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men på en lysestage; og det giver lys for alle dem, som er i huset.

Således skal jeres lys skinne for menneskene, for at de må se jeres gode gerninger og prise jeres Fader, som er i himlene.« Mattæus 5:13–16.

„Jeg så lysstråler skinne fra byer og landsbyer og fra jordens høje steder og de lave steder. Guds ord blev adlydt, og som følge deraf var der mindesmærker for Ham i hver by og landsby. Hans sandhed blev forkyndt over hele verden.

”Derefter blev dette kort fjernet, og et andet sat i dets sted. På det skinnede der kun lys fra nogle få steder. Resten af verden lå i mørke, med kun et svagt skær af lys hist og her. Vor Underviser sagde: »Dette mørke er resultatet af, at mennesker følger deres egen vej. De har næret arvelige og tillærte tilbøjeligheder til det onde. De har gjort tvivl, fejlfinding og anklage til hovedbeskæftigelsen i deres liv. Deres hjerter er ikke i rette forhold til Gud. De har skjult deres lys under en skæppe.«

„Hvis enhver Kristi soldat havde gjort sin pligt, hvis enhver vægter på Zions mure havde ladet basunen lyde med en tydelig klang, kunne verden for længe siden have hørt advarselsbudskabet. Men værket er år bagefter. Mens mennesker har sovet, har Satan vundet et forspring over os.“ Testimonies, bind 9, 28, 29.